

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DOLLE PRET IN 'T CABARET

Blijspel in drie bedrijven

door

1880

Karel Eens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2005

Nr.2863

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DOLLE PRET IN 'T CABARET* op te voeren moet de naam van auteur *KAREL EENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/017
ISBN 978-90-385- 09037

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Karel Eens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 dames – 6 heren)

BOER FONDS : Schijnbaar simpele boer, sullig, maar koppig.

PAULINE (PLIEN), zijn vrouw : doortastend gezond boerenverstand, zeer katholiek.

RICHARD : knecht, heeft een stoot van de stier (Juul) gehad en is daardoor wat simpel.

PATER POL : ex-missionaris, nu pastoor van 't dorp.

MADAME ZAZA : “madame” in de Pappillion, cabaret, tevens een zaak van losse zeden in Parijs. Zwaar opgemaakte matrone.

MONSIEUR JEROME : man van Zaza, heeft niks in te brengen, ligt volledig onder de sloef. Hij houdt zich bezig met de artistieke kant van de zaak.

JEAN CLAUDE : portier, geüniformeerde “buitenwipper” in de Pappillion.

FLEUR : serveuse, gezelschapsdame.

NOENOE : serveuse, gezelschapsdame.

MIMI : serveuse, gezelschapsdame.

PERNILLEKE : negerinnetje, poetsvrouw – meid – kamermeid en manusje-van-alles.

JEANINE : doortastende vroedvrouw.

HENRI : Kunstschilder, klant die ter plaatse schilderijen maakt.

EEN ZESTAL DANSERESSEN (Om het stuk meer sfeer te geven kunnen er, indien beschikbaar, een zestal danseressen worden toegevoegd.)

DECOR

Het café – theater – huis van losse zeden van madame Zaza. Een “Parijs” café anno 1900. Rechts voor een kleine bar met barkrukken, achter de bar een glazenkast en een deur naar Privé. Midden, een trap met overloop naar de bovenverdieping waar de “kamers” van de meisjes zijn. Links en rechts naast de trap, achter twee “boxen” zithoeken.. Links voor - opening gang buitendeur – toiletten - repetitieruimte. Voor op de scène twee tafeltjes met stoelen. Het geheel geeft een weelderige zwoele indruk.

De proloog speelt zich af in de woonkamer van boer Fons en Plien. (zetstukken – kan eventueel voor het doek of in de zaal gebracht worden.)

PROLOOG

voor het doek of met zetstukken

(Plien, duidelijk bijna negen maand in verwachting, zit op haar knieën op een stoel voor een beeld van Maria - brandende kaars - met haar paternoster bidt ze luid en klagend. Richard zit aan tafel een beetje mee te brabbelen)

PLIEN : Wees gegroet Maria vol van genade, de Heer is met u, gezegend zijt gij boven alle vrouwen en gezegend is de vrucht van uw lichaam Jezus... Heilige Maria moeder Gods laat alstublieft onze Juul niet sterven nu en in het uur van onze dood amen. Wees gegroet Maria vol van genade, de Heer is met u, gezegend zijt gij boven alle vrouwen en gezegend is de vrucht van uw lichaam Jezus...Heilige Maria moeder Gods laat alstublieft onze Juul niet sterven nu en in het uur van onze dood amen. *(maakt kruisteken)* In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest amen.

RICHARD : *(brabbelend - maakt ook een kruisteken)* Fa soon sé samen. *(in de naam van de vader, de zoon enz..)*

PLIEN : *(Slaat klagend de handen in elkaar)* Jongens, jongens dat onze Juul er maar doorkomt. Het is niet te geloven, gisteren nog zo gezond als een visje, vandaag gereed om te sterven. En 't was toch zo een straffe, onze Juul, is 't niet waar Richard?

RICHARD : Een stom onnuttig beest is het. *(tast aan zijn hoofd)*

PLIEN : Ja maar Richard, dat was een accident. *(tegen de zaal)* Ja, Richard heeft van onze Juul ooit eens een geweldige kopstoot gekregen en daardoor is hij *(doet teken dat hij gek is)* zo wat ... euh "traag", verstaat ge. Is 't niet waar Richard?

RICHARKE : Stom beest!

PLIEN : Dat is geen stom beest. Onze Juul dat is de beste prijsstier van uren in de omtrek.

(Fons en de Pastoor komen binnen – Fons zet zich aan tafel.)

En heeft het geholpen? Is hij beter?... (*neerslachtige stilte*) Maar zeg dan toch iets!

FONS: Onze Juul is er geweest, kolieken, kapot! Godver, godver, godver!

PATER POL : (*Zegent met kwispel Fons*) Ge zult niet vloeken!

RICHARD : Is hij kapot? Eindelijk! (*krijgt de volle lading van de Pastoor*)

PLIEN : Richard, hou op! Meent ge dat, is hij echt dood?

PATER POL : Ja, God hebbe zijn ziel. Als ik begon te kwispelen, euh.. ik bedoel wijwater te sprenkelen, (*doet dit*) was hij zijn laatste adem al aan 't uitblazen. Pertang (*nochtans*), wijwater dat is voor alles goed, in de missie gebruikte ik dat voor alles. Dat ging van doodzonden tot koppijn, zweetvoeten, blaasontstekingen, ja... ja en 't speen, appendix en...(*Plien onderbreekt*)

PLIEN : Och God och arme wat moet er nu van ons worden? Ons halve broodwinning valt weg.

PATER POL : Vertrouw maar op ons Heer, Plien. Hij zal wel helpen.

FONS : Hij heeft hem wel eerst laten kapot gaan hé mijnheer pastoor.

TREES: Allé Fons, zo praat ge niet over ons Heer.

PATER POL : Ge gaat zien dat aan alles ook een goede kant is. Ons Heer zal wel zorgen dat ge met het verlies van uw stier ergens anders winst kunt uithalen, gelooft mij maar.

FONS : Gij hebt goed zeggen mr. pastoor, onze Juul die was Belgisch kampioen, die deed zo maar eens even honderdvijftig dekkingen op een jaar, maal een klein zeventig frank per keer, ik kan niet goed tellen maar volgens mij is dat tienduizend vijfhonderd frank.

PATER POL : (*gaat er bij zitten*) Amai, die stier die verdiende meer dan ik.

FONS : Hij moest er wel iets voor doen zalle meneer pastoor. Zo elke twee dagen gas geven kruipt niet in uw koude kleren, probeert dat zelf maar eens, ge zou nogal een snuit trekken.

PATER POL : Allé Fons, ge gaat een pastoor toch niet vergelijken met een prijsstier zeker?

FONS : Dat weet ik zo nog niet, daar zitten serieus prijsstieren tussen denk ik. Tegenwoordig staat er elke dag zo wel eentje in de gazet. (*neemt een krant die op tafel ligt en legt ze voor meneer pastoor die ze inkijkt.*)

RICHARD : Paters en pastoors, vieze mannekes jong!

PLIEN : *(geeft pater Pol en Fons een tas koffie)* Richard! Excuseer meneer pastoor maar die mannen kunnen soms zo'n ongelukkige dingen zeggen, ik ben er zelf verlegen van.

FONS : Ik moet zo rap mogelijk een andere prijsstier zien vast te krijgen want anders gaat mijn commercie naar de vaantjes.

PATER POL : *(wijst in de krant)* Maar hier zie, kijk. Wacht ik zal het eens voorlezen. Grote veeconcours! Op de beroemde Parijse veemarkt loopt er tot *(datum, één dag verder)* een grote veetentoonstelling. Verschillende rassen zullen er aan het publiek getoond worden. Onder andere Oscar de Brulé, de kampioen van Europa in het rood bonte ras. Deze bekende stier zal om 20 uur openbaar aan de meest biedende verkocht worden. Men rekt er op een massale belangstelling van boeren uit binnen- en buitenland.

PLIEN : Dat is morgenavond. Dat is onze kans Fons, daar moet ge naar toe.

FONS : Ik? Naar Parijs? Ik ben nog nooit verder dan.....geweest.

RICHARD : *(met de nodige gebaren)* Richard zal wel meegaan!

PLIEN : Voila, Richard zal wel mee gaan, die zal u wel in het oog houden.

FONS : *(fluisterend tegen Plien)* Ik moet Richard toch niet mee nemen, dan heb ik meer last met hem als met mijn eigen.

PLIEN : Dat kan, maar dan zit ge tenminste niet alleen.

FONS : En ik kan u toch niet alleen laten, ge weet dat de kleine elk moment kan komen.

PATER POL : Plien is toch niet alleen, ik zal wel een oogje in het zeil houden. Fons, als ge vooruit wilt moet ge de koe bij de horens pakken en niet bij de pakken blijven zitten want alleen hij die vooruit gaat... euh... gaat vooruit.

FONS : Ja maar, wat gaat dat allemaal kosten?

PLIEN : Het is voor zo'n gelegenheden dat we gespaard hebben Fons. Wacht, ik zal ons geld eens gaan halen. *(af rechts)*

FONS : Ik weet Parijs nog geen eens liggen, is dat veel verder dan Brussel?

RICHARD : Hoho, maar jong!

PATER POL : Maar neen Fons, ge neemt in.... de trein naar Brussel en vandaar verder naar Parijs. Als jullie seffens vertrekken zullen jullie deze avond al daar zijn.

FONS : En waar moeten we dan gaan slapen?

PATER POL : In Parijs zijn hotelletjes genoeg, als ge ergens een huis ziet met veel licht aan de gevel gaat ge daar maar binnen, negen kansen op tien is dat een hotel.

PLIEN : (*terug op –heeft een gigantische zwarte kous met geld bij– een valiesje en twee lange onderbroeken – twee slaapkleden, een tandenborstel en twee paar kousen. Ze aarzelt een beetje*) Zijn we alleen, want met al dat geld moet ge toch voorzichtig zijn hé. (*kapt de kous leeg op tafel.*) Voila, al onze spaarcenten. Vijfenviertigduizend frank. Daar zult ge wel een stier kunnen van kopen zeker?

FONS : Die Oscar de Brulé zal wel wat geld kosten. Pas op, dat is een Europese kampioen.

PLIEN : Trekken jullie al maar een jas aan, ik zal de koffer wel gereed maken. Allé vooruit!

(*Fons en Richard even weg, jas aan doen.*)

PATER POL : Plien, hebt gij al uw geld in een zwarte kous zitten? Ge kunt dat tegenwoordig toch ook op de bank zetten, dat is toch veel veiliger.

PLIEN : (*doet het geld in een grote portefeuille en legt de twee lange onderbroeken, de slaapkleden en de tandenborstel in het valies.*) Meneer pastoor, onze va zaliger zei altijd: “Menneke“ zei hij : “ge moet niet te veel geld naar de bank dragen want achtereen gaat ge moeten betalen om er iets van terug te krijgen.” en gelijk had hij.

PATER POL : Hebt gij geen schrik dat Fons dat verliest?

PLIEN : Onze Fons? Die zal niet in twee sloten tegelijk springen. Gij weet toch ook dat onze Fons en voorzichtige mens is hé meneer pastoor.

FONS : (*samen met Richard, opgekleed, terug*) Allé, hier zijn we dan. Zeg, moeten we geen reserve kleding mee nemen?

PLIEN : (*opent koffertje*) Ik heb er twee verse onderbroeken in gelegd, één voor u en één voor Richard en twee slaapkleden en een tandenborstel. Dat zal wel genoeg zijn zeker? Het is toch maar voor twee dagen hé. Hier zie. (*geeft portefeuille en valiesje af en beiden vertrekken, gevolgd door Plien en meneer pastoor.*) Verlies uw geld niet. Zijt voorzichtig! Richard hou hem goed in 't oog hé!

RICHARKE : Ja Plien, vaneigens.

PLIEN : En geen pinten gaan drinken hé!

FONS : Neen, Plien.

RICHARD : Eén, misschien twee! En als we ons niet kunnen inhouden kan het zijn dat we er wel drie drinken.

PLIEN : Richard, serieus blijven hé!

RICHARD : Ja wicht, ge kent me toch.

PLIEN : 't Is daarom dat ik het zeg.

FONS : Allé loop eens wat vlugger jong, seffens missen we onze trein nog.

PLIEN : Wacht eens... *(gaat tot bij Fons en geeft hem een kus)* Goede reis.

FONS : Plien, zijt voorzichtig met onze kleine hé, ge weet hoe lang we er aan gewerkt hebben.

PLIEN : Ja, ja, wees maar gerust, als er iets is telefoneert dan maar. *(geeft kaartje aan Richard)* Hier Richard. Als er iets is met Fons moet ge deze nummer draaien.

RICHARD : *(steekt kaartje in zijn zak)* Ja, dat is goed.

FONS : Plien, hoe moet ik die stier meebrengen als 't lukt? Die gaan ze op de trein niet willen hoor.

PATER POL : Die brengen ze later wel met een beestenwagen naar hier. Ik zal jullie nog rap de zegen geven, wacht! In nomine patre... *(gaat ze achterna en kwispelt overvloedig links en rechts in de zaal)*

PLIEN : Eerst een kaartje kopen hé.

FONS : Ja Plien.

PLIEN : Zie dat ge uwe trein niet mist!

FONS : Ja Plien.

PLIEN : In Brussel overstappen hé!

FONS : Ja Plien.

PLIEN : Hebt ge een zakdoek?

FONS : Ja Plien.

PLIEN : Hebt ge uwe pas?

FONS : Jaaaa, Plien !

PLIEN : Voorzichtig zijn hé?

RICHARD : Jaaa Plien!

PLIEN : Salu hé !

FONS : Ja salu.

PLIEN : Fons!

FONS : Ja?

PLIEN : Afbieden hé!

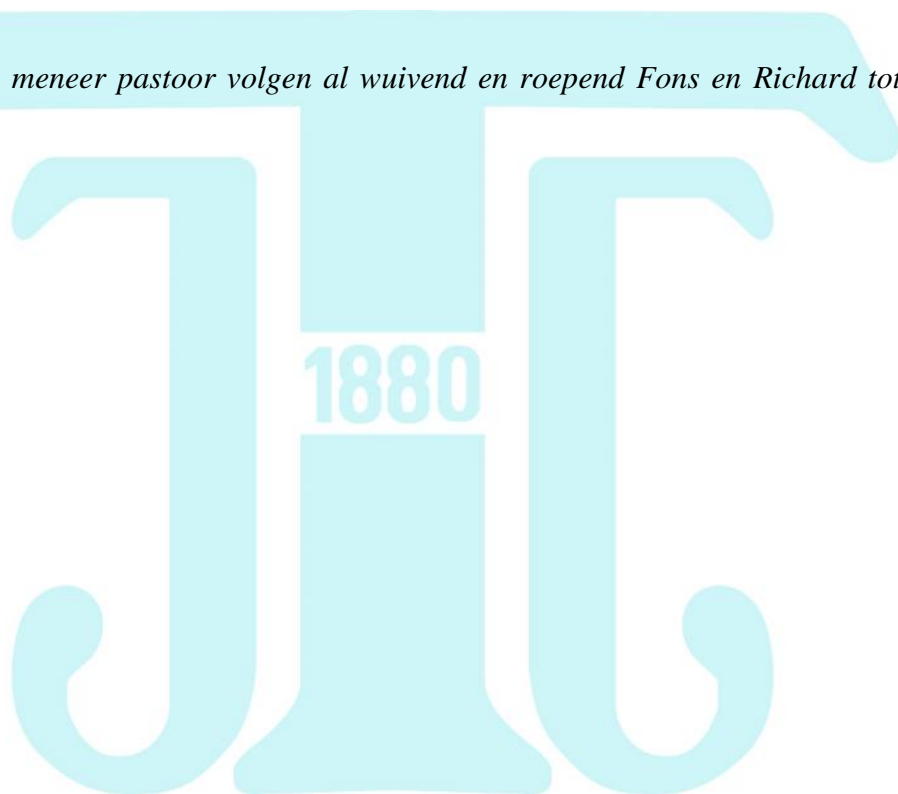
RICHARD : Dat gaat niet!

PLIEN : Waarom niet?

RICHARD : Omdat het per opbod is.

PLIEN : Ah ja, allé...salut!

(Plien en meneer pastoor volgen al wuivend en roepend Fons en Richard tot buiten)

EERSTE BEDRIJF

(De cancan speelt bij een gesloten doek. Als de muziek stopt gaat het doek open en zien we : twee serveuses, Pernilleke, aan de toog, hangend op een borstel en Madame Zaza, boven aan de trap, kijkt toe. Achter in de zaak staat een schilder te werken aan een tableau. Zijn model, de derde serveuse zit in een uitdagende pose op een tafel.)

JEROME : *(zwierig met de hoed groetend)* Mesdames, messieurs, u zag net de wereldberoemde danseressen van de Pappillion aan het werk, mag ik hiervoor een daverend applaus vragen, dank u.

ZAZA : *(daalt zeer statig de trap af, uit de hoogte)* Maar enfin Jérôme, dat is toch geen cabaret, denkt gij nu echt dat ge met die prutsdanseressen meer volk naar de Pappillion kunt trekken? Ze kunnen amper hun benen omhoog krijgen.

JEROME : Ik weet het, ik weet het ma chère. De probleem is dat ik geen geld heb om goede danseressen in te huren maar als ze nog un peu beter trainéren krijg ik er wel iets van gemaakt.

PERNILLEKE : Menier Zerome, als Pernilleke haar borstel een week traint, hij dan beter plooiën dan uw danseressen, wedden? *(hilariteit)*

JEROME : Silence! Snotneus, gij zijt hier alleen om te kuisen en niet om ongepaste opmerkingen te maken.

PERNILLEKE : Mkosa smoela, hij zal ook eens iets zeggen!

JEROME : Maar...nom de Dieu Pernil, ik ben wel de directeur artistique hé!

ZAZA : Jerome mon châr, houdt uw bakkes! Mademoiselles gaat u maar klaar maken voor de avond! Pernilleke, haal mij eens een cognacje! *(zet zich aan de toog op een kruk)*

JEROME : En voor mij ook een.

PERNILLEKE : Mballa boela ! Tarara!

ZAZA : Pernilleke, voor monsieur Jérôme ook een cognacje.

(Pernilleke haalt achter de toog het gevraagde – Zaza steekt een sigaar op en Jérôme geeft haar onderdanig een vuurtje)

Jérome, het mag niet lang meer duren voordat we meer volk over de vloer krijgen want anders gaan we failliet, voila! Die danseressen dat is een hele uitgave, onze portier en mijn serveuses daar nog bij, ge verstaat, Jerome, dat er ook moet geld binnenkomen. Gij wilt er een cabaret theater van maken, allemaal goed en wel maar de meeste klanten komen toch nog altijd voor mijn serveuses niet?

JEROME : Oui, bon, bon! Maak er maar een ordinair hoerenkot van. Als de politie te weten komt dat dit een soort ontuchthuis is draait ge voor jaren de bak of zijt ge misschien uw verleden al vergeten, “madame Zaza”? Vijf jaar voorwaardelijk wegens het uitbaten van een ontuchthuis en twee keer opgepakt voor prostitutie. Als men u nog eens oppakt steekt men u zeker tien jaar in de prison.

ZAZA : Jérome! Enfin, mijn serveuses die drinken alleen maar een glaasje mee met de klanten, gewoon voor de gezelligheid.

PERNILLEKE : *(op met dienblad, fles cognac en twee glazen. Geeft Zaza een vol glas en giet in het glas van Jérome enkel maar een heel klein beetje, bekijkt het glas tegen het licht en doet een gedeelte terug in de fles)* En voor de gezelligheid mogen die dan ook eens mee gaan kijken naar de kamers en Pernilleke moet weeral eens de lakens wassen.

JEROME : Voila, wat heb ik gezegd? *(Jérome doet teken dat hij meer cognac wil en Pernilleke steekt heimelijk haar middenvinger op – Jerome wil reageren. Pernilleke neemt haar emmer en borstel en poetst de zaak.)*

ZAZA : Jérome af! En wat die kamers betreft, ik krijg zeventig procent van de inkomsten en daarmee moet ik uw mislukte pogingen om er een cabaret van te maken betalen. We moeten ons aanpassen en op elke mogelijke manier geld verdienen of we gaan failliet.

JEROME : Ja chérie, ik weet het, ik weet het, maar één keer dat het cabaret draait gaan we hopen geld verdienen. Gij zult wel zien. *(Jerome af repetitieruimte)*

ZAZA : Ik ben curieus, we zullen inderdaad zien.

JEAN CLAUDE : Langs hier heren komt u binnen, welkom.

FONS : *(samen op met Richard, die het valiesje draagt, heel twijfelend verlegen. Zwijgend bekijkt Zaza, van uit de hoogte, het tweetal.)* Euh... d.. dag mad...
(Fons struikelt over de emmer van Pernilleke en belandt pardoos met zijn hoofd in de schoot van Zaza – om zich staande te houden slaat hij zijn armen om haar heen) Miljaar!

MIMI : Oei, pas op! *(Wil gaan helpen, maar ondertussen komt Richard dichterbij en ook hij valt over de emmer, om zich staande te houden scharrelt hij Mimi vast en valt er mee op de grond. - Jean Claude, die in het deurgat blijven wachten is neemt beide heren bij hun kraag – De schilder houdt op met schilderen, – Henri zet zich op zijn vaste plaats aan de hoek van de bar waar zijn fles en zijn borrel klaar staan, hij drinkt)*

HENRI : Mimi kijk, dat is nu eens een fantastische entree! Zo'n elegantie dat kan je niet op doek zetten. Dat noemen ze met de deur in huis vallen.

JEAN CLAUDE : Manieren houden jongens of ge vliegt hier rapper buiten dan dat ge binnengekomen zijt.

ZAZA : Heren, heren, rustig, ge moet u nog een beetje kalm houden, ik zit al een paar jaar niet meer in de stiel. Maar ge zijt hier wel op de goede plaats en ge zijt er klaar voor zie ik, ik zal seffens de dames laten roepen.

FONS : Oei, pardon madame, dat was niet expres zalle. Ik struikelde daar met mijn lompe voeten over die emmer... Chance dat gij daar juist zat of ik was met mijn kop tegen de toog gevlogen.

ZAZA : *(wuijt Jean Claude weg, deze laat de heren los en af deur - Zaza aanhalend, arm om Fons' schouder)* En lag onze jongen daar goed?

FONS : Ja..euh...ja madame!

RICHARD : Ik lag ook goed zalle. Hohoo!

PERNILLEKE : Haha Nkosi pakka Mimi, dat ik gezien, gij profiteur.

RICHARD : *(komt dichtert)* Amai, gij zijt een zwarte hoep!

PERNILLEKE : *(met aftrekker in aanslag)* Gij racist? Wat is er mis met zwarte mensen?

RICHARD : Haha, gij moet u wassen wicht, ge ziet helemaal zwart.

PERNILLEKE : Dat gaat daar niet af, slimmeke.

RICHARD : Eigen schuld, ge hadt maar niet moeten wachten tot het opgedroogd was.

ZAZA : *(tegen Fons)* Mankeert uwe kameraad iets?

FONS : Richard is niet honderd procent madame, hij heeft een stoot van onze Juul gehad en vanaf dan ziet en weet hij het niet zo goed meer. Hij is wat traag, als ge begrijpt wat ik bedoel.

ZAZA : Wie is Juul?

FONS : Onze stier, maar die is dood en het is daarom dat we nu naar hier gekomen zijn.

PERNILLEKE : Maar ochgod, ocharm *(zeer amicaal, tegen Richard)* Gij ook al wat meegemaakt vriend?

RICHARD : Gaat dat daar echt niet af?

PERNILLEKE : Maar neen, ik ben al zo van bij mijn geboorte.

RICHARD : *(likt aan zijn vinger en veegt over haar gelaat)* Nee, dedju da's straf.

PERNILLEKE : Ha, ge denkt dat er wel af gaan?

RICHARD : Gij staat daar wel goed mee, schoon!

PERNILLEKE : *(gevlaid)* Echt? Gij rare, maar gij lieve rare.

ZAZA : Pernil, allé!

PERNILLEKE : Ik al weg. *(neemt emmer – borstel blijft staan)* Dag mijnheer Richard, tot nog eens misschien. *(af)*

RICHARD : Fons, awel hé, ik denk dat die hier in 't zwart werkt jong.

ZAZA : Die stier heeft u wel goed geraakt geloof ik?

RICHARD : Hoho madame, dat was er recht op.

ZAZA : Zeg euh, van stieren gesproken, als het daarover gaat zijt ge hier aan het goede adres. Alle gezonde stieren van uren in de omtrek komen regelmatig naar hier, maar dat kost wel wat poen. Gij hebt toch een beetje centen bij hé schatteke?

FONS : Natuurlijk, geld is geen probleem. *(laat dikke portefeuille zien)* Dat zal wel genoeg zijn zeker? Zeg, als al die stieren naar hier komen dan zijn we hier op de goede plaats. Wordt die Oscar de Brulé hier misschien verkocht?

ZAZA : Oscar de Brulé?

FONS : Ja die kampioen van Europa.

ZAZA : Is dat een stier?

FONS : Ah ja wat dacht ge?

ZAZA : Mmm...(ziet Fleur en Noenoe de trap afkomen) Ah daar zijn de meisjes. Heren, mag ik voorstellen, Fleur, Noenoe en dat bloemetje ginds is Mimi om u te plezieren. *(gaat achter de bar)*

NOENOE : Hola Fleur, kijk het seizoen van de schoon venten is begonnen. Dag knappe gast. *(uitdagend tot bij Fons – die niet goed weet waar hij het heeft)*

FONS : Wie? Waar?

RICHARD : Die klapt tegen u zalle jong.

MIMI : Een echte bodybuilder, zie eens wat een spieren.

FONS : Ikke?

NOENOE : Ah ja, ziet gij hier misschien nog iemand anders? *(steeds opdringerig – Fons weet met zijn houding geen raad)*

FONS : *(zeer verlegen)* De Richard, daar zie en die mijnheer aan de toog.

FLEUR : Ah deze chou heet Richard. *(opdringerig)* Mag ik iets drinken van u Richarke?

RICHARKE : Ja wicht, als ge dorst hebt.

MIMI : Ik wil ook wel een glaasje champagne.

FONS : Geeft alleman maar iets, want wij hebben ook dorst.

FLEUR : *(krabbelt opdringerig in Richards haar)* Richarke, wij gaan goed overeen komen, ik word het gewaar.

RICHARKE : Als ge zo op mijne kop blijft krabben dan denk ik dat we eerder ruzie gaan krijgen zalle wicht.

FLEUR : *(blijft over hoofd en op de rug van Richard wrijven)* Oh, mijn chou heeft een gevoelig koppeke?

RICHARKE : Neen, maar ge krabde juist waar dat de Jules mij indertijd die stomp gegeven heeft.

ZAZA : Wat zal het zijn heren?

FONS : *(krijgt het ondertussen wel heel warm en doet zijn jas uit, hangt deze over de leuning van een stoel.)* Geef mij anders maar een tas koffie en geef Richard er ook maar een.

FLEUR : Komaan schatteke, ge gaat toch wel een glaasje champagne meedrinken zeker? Hoe heet gij?

(Zaza schenkt voor elk een glaasje champagne, Noenoe serveert)

FONS : Fons madame, maar wij kwamen eigenlijk alleen vragen dat we hier konden blijven slapen tot morgen?

NOENOE : Slapen? Dat is er niet bij... maar in 't bed.....

ZAZA : *(onderbreekt)* Blijven slapen zeg je, maar natuurlijk heren, ge kunt nergens beter blijven slapen dan hier.

MIMI : Maar dat is hier toch geen hotel.

ZAZA : Vanaf vandaag wel en nog wel een vijfsterrenhotel. *(veelbetekende blik naar de dames)* Met service tot in 't bed.

HENRI : Daar moet ik toch geen tekeningske van schilderen hé? Santé !

FONS : Schol mijnheer. Zeg, dat kost toch niet te veel hé?

ZAZA : Maar neen mon cher, gelijk gij daar een portefeuille liet zien zal dat geen probleem zijn.

RICHARD : *(tegen Fleur)* Krabt eens wat lager wicht, ja... ja... iets meer naar links goed! goed! Ooooh.. deugd dat dat doet... ja.. jaaa...

FLEUR : Dat is nog maar een begin hé chouke, 't gaat nog veel plezanter worden.

RICHARD : Ja? Ja ... hmmm.. rechts.. ja... ja.. iets lager oeoeeoe.....

FONS : Allé santé, op jullie gezondheid dan maar. Zeg kunnen we misschien de kamers al eens zien, kwestie van ons wat op te frissen zodat we straks iets kunnen eten.

ZAZA : Maar natuurlijk, kom meisjes toon de heren hun kamer eens.

*(Mimi en de beide dames die elk hun partner een arm geven gaan naar boven)
Fons scharrelt de koffer mee maar vergeet zijn jas op de stoelleuning – als ze af zijn)*

Eten potverdikke, niet aan gedacht... euh... wacht. *(roept achter)* Pernilleke, vite, kom eens hier! *(loopt naar deur uitgang – roept)* Jérôme, Jérôme, hier komen!

PERNILLEKE : *(op met emmer)* Madame?

ZAZA : Pernilleke, kunt gij koken?

PERNILLEKE : Mbulo mbulo, madame, in krokodil en sprinkhanen, ik ben heel goed.

ZAZA : Neen, gewoon eten?

PERNILLEKE : Een beetje ja.

ZAZA : Goed, ge zijt bevorderd tot kok, proficiat. Als ons klanten seffens eten vragen maakt gij dat klaar.

JEROME : (*op*) Chérie, gij hadt geroepen?

ZAZA : Luistert Jérôme, er zijn twee klanten hier, momenteel zijn ze op hun kamer. Ze denken dat het hier een hotel is. Gij moet me seffens helpen als ze willen eten.

JEROME : Een hotel, maar zijt ge nu helemaal zot?

ZAZA : Tuttut, ze wilden een hotel, ze krijgen een hotel. Als het maar opbrengt.

JEROME : En wat moet ik doen?

ZAZA : Pernilleke is kok en gij zijt de garçon.

JEROME : Ah mais non, ik ben de directeur artistique, geen garçon.

ZAZA : Zwijgen Jérôme en doen wat ik zeg!

JEROME : Oui, chérie.

PERNILLEKE : Dat wat anders hé prutser, garçon hahaha.

JEROME : Mais Pernil je...

PERNILLEKE : U u tut tut gij zwijgen, ik zijn de kok en de garçon moet naar kok luisteren.

ZAZA : Allé vooruit, gaat u maar klaarmaken.

PERNILLEKE : Waar moet ik zeggen dat mijne garçon de tafel moet dekken madame?

ZAZA : Wacht nu eerst maar tot ze iets bestellen. Kom mee, we zullen eerst eens gaan zien wat er in de keuken nog aan eten is. (*Jerome, Zaza, Pernilleke af privé*)

HENRI : Wel wel, nu is het in een keer een hotel, daar moet ik van gaan pissen sé. (*af buiten*)

(*lege scène, even later kom Pernilleke terug binnen*)

PERNILLEKE : Mijn borstel, ah daar staat hij... (*ziet jas op stoel en wil hem aan de kapstok hangen*) Serieuze kwaliteit, dat nogal wegen.. (*vindt portefeuille in binnenzak – opent hem – kijkt*) Mboela ! Mboela ! Hiejela hoepa! Ho ho ho (*kijkt zenuwachtig rond*) Pernil mboela mboela hiejela hoepa pakka? (*twijfelt*) Neen, mag niet. Pater Pol in missie mij vroeger geleerd dat, dat niet mag.

(neemt geld uit portefeuille en steekt het vlug in haar zak – portefeuille terug in jas) Pater Pol niet hier! Pernilleke pakken! Pernilleke zwijgen! Pernilleke rijk!
(neemt borstel en af privé)

HENRI : *(terug op – zet zich opnieuw op zijn plaats)* Schoon, schoon, de vaste klanten laten ze hier helemaal alleen zitten. *(neemt fles en drinkt nog eens)* Maar hebt ge die koppen gezien, echte Vlaamse boerenkoppen, grof, uit eik gekapt, gereed om te schilderen, recht uit de grond getrokken, beestige boeren... c'est magnifique ça.

ZAZA : *(op privé)* Maar ook zo lomp als echte boeren. Ze zijn zo bleu als de maagd van Orleans. Monsieur Henri, daar ga ik een goed centje aan verdienen, hebt ge gezien wat een dikke portefeuille die kerel bij had?

HENRI : Madame Zaza, opgelet! Een boer aan zijn geld zitten is gevaarlijk, geloof me. Dat is hetzelfde als vuur stoken in een droge schuur!

ZAZA : Mmm Henri, ik heb jaren ervaring, als de meisjes hier en daar een bil en een plekje borst laten zien gaan die twee hier hun laatste geld achterlaten, daar ben ik zeker van.

HENRI : Ik weet niet: "Die de boer zijn centen wil, komt niet toe met borst en bil." Zeg dat monsieur Henri het gezegd heeft.

(Fons komt op van boven, zeer verformfaaid – zijn broek los en zijn hemd uit zijn broek)

ZAZA : Ha, meneer Fons, bevalt de kamer en de bediening u zo een beetje?

FONS : Ja madame, ja, van de kamer heb ik nog niet veel gezien maar van de bediening. Mannekeee! Goed! Goed! Allé ongelooflijk hé. Ja, ik wist niet dat dat bestond ho...

ZAZA : Zo'n speciale bediening kost wel wat extra, ge verstaat dat wel hé meneer Fons.

FONS : Ja maar, geld is geen probleem, dat hebt ge gezien hé. *(zoekt zijn jas)*

ZAZA : Ah oui mon chère, profiteer er dan maar eens goed van. Laat u maar eens goed gaan.

FONS : Allé, ik dacht dat ik hem hier op de stoel gehangen had? *(merkt jas aan kapstok)* Ah, daar is hij. Een mens kan toch vergeetachtig zijn en al mijn geld